

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 793

гр. Пловдив, 28.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Екатерина Вл. Мандалиева

Членове: Недялка Д. Свиркова Петкова
Величка З. Запрянова

като разгледа докладваното от Екатерина Вл. Мандалиева Въззивно частно гражданско дело № 20225300500583 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 407 от ГПК.

Постъпила е частна жалба с вх. № 5325/28.02.2022 год. против Разпореждане за издаване на изпълнителен лист, издадено по ч.гр.д. № 5161/2019 год. по описа на Районен съд – Пловдив. Твърди се, че обжалваното разпореждане е незаконосъобразно, необосновано и неправилно, а освен това противоречащо на Разпореждане № 1956/02.11.2021 год., постановено от ПОС по в.гр.д. № 1762/2021 год. Сочи се, че ПРС е постановил разпореждането за издаване на изпълнителен лист без да е налице депозирана по делото молба от вискателя за издаването на изпълнителен лист, както изрично изисква закона в чл. 405 ал. 1,2 и 7; в чл. 407 ал. 1 и 2 и чл. 6, ал. 1 на ГПК. Изтъква се, че към обжалвания съдебен акт липсват мотиви, в нарушение на императивната разпоредба на чл. 121, ал. 2 от Конституцията. Към жалбата е приложено заверено копие от преводно нареждане до „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД за сумата от 1996,90 лв. с наредител И.И. И.. Искането е да бъде отменено обжалваното Разпореждане за издаване на изпълнителен лист по частно гр. дело № 5161/2019 год. Направено е искане за спиране на принудителното изпълнение по изп. дело № 20218210402040 по описа на ЧСИ Петко Илиев.

В срок е постъпил отговор от „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД,

чрез юрк. П. със становище за неоснователност на молбата. Твърди се, че не е налице плащане на задълженията по ч.гр.д. № 5161/2019 год. Приложеният платежен документ от 27.10.2021 год. представлява само разпечатка на набрано платежно, за което нямало идентификация, че е излъчено от банката. Също, не е налице верификационен номер от банката за изпълнена операция. Искането за издаване на изпълнителен лист е инкорпорирано в самото заявление. Ето защо се иска отхвърляне на жалбата. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение, направено възражение за прекомерност на претендираното от адвоката на жалбоподателя възнаграждение.

Частната жалба е подадена в срок и от легитимирана страна – длъжника в заповедното производство, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

За преценка основателността на жалбата съдът взе предвид следната фактическа обстановка:

Пред Районен съд – Пловдив е подадено Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД, ЕИК 115016602, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Христо Г. Данов“ № 37, представляван от законните представители Ж. П. С. и С. Г. С., срещу А. И. И. с ЕГН *****, с адрес: гр. П., бул. „Б.“ № .., ет. ..., ап. ... за парични вземания: 1109,69 лв. – главница, обезщетение за забавено плащане за периода от 04.04.2017 год. до 02.04.2019 год. в размер на 143,60 лв., ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на заявлението в съда до пълното ѝ изплащане. Паричното вземане представлявало стойността на топлинна енергия, доставена за периода от 01.02.2017 год. до 30.04.2018 год., на основание Общи условия на договорите за продажба на топлинна енергия на „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД във вр. с чл. 150 и чл. 153, ал. 1 от ЗЕ. Претендират се и разноски за заповедното производство.

Въз основа на подаденото заявление заповедният съд е издал Заповед за изпълнение на парично задължение № 2814/04.04.2019 год., с която е уважено искането за сумите: 1109,69 лв. - главница, 143,60 лв. - обезщетение за забавено плащане на главницата, ведно със законната лихва върху главницата от 03.04.2019 год., до окончателното изплащане, както и 25,07 лв. – държавна такса и 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Заповедта е редовно връчена лично на длъжника, в законоустановения към онзи момент двуседмичен срок, е постъпило възражение срещу нея на основание чл. 414 от ГПК. В едномесечния срок от уведомяването за възможността по чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, от „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД е постъпила молба с приложен заверен препис от искова молба по чл. 422 ГПК за завеждане на установителен иск за вземането на дружеството. В производството по този иск е постановено Решение № 26197/15.04.2021 год. по гр. дело № 11954/2019 год., по описа на Районен съд – Пловдив, с което се признава за установено по отношение на А. И. И., ЕГН *****, че „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД има вземане спрямо нея в размер на 981,54 лв. – главница, 113,58 лв. – представляваща законна мораторна лихва върху главницата от 981,54 лв. за периода от 04.04.2017 год. до 02.04.2019 год., както и законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 03.04.2019 год. до окончателното издължаване. А.И. е осъдена да заплати на дружеството още сумата от 75,07 лв. – разноси за заповедното производство, както и 580 лв. – разноси, направени в хода искового производство. Решението на районния съд е обжалвано и потвърдено с Решение № 462/26.10.2021 год., постановено по в.гр.д. № 1762/2021 год., VI гр.с. на ПОС, окончателно, с което жалбоподателката е осъдена да заплати още 100 лв. разноси за въззивното производство.

На 27.10.2021 год., след влизане в сила на решението по установителния иск, А.И. подава идентични молби пред Районен съд–Пловдив и пред Окръжен съд–Пловдив, с които представя заверено копие от платежен документ – Преводно нареждане за сумата от 1996,90 лв., с наредител длъжницата и име на получателя „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД.

След получаване на служебно издаден препис от решенията на двете съдебни инстанции по установителния иск, с отбелязване за датата на влизане в сила на решението на ПОС, на 22.11.2021 год. заповедният съд постановява разпореждане, с което указва да се издаде изпълнителен лист съгласно влязлото в сила съдебно решение. Това е и обжалвания съдебен акт, предмет на настоящата проверка.

С оглед изложената фактическа обстановка настоящата инстанция

намира следното.

Обжалваното разпореждане е издадено в рамките на заповедно производство, инициирано по реда на чл. 410 ГПК. Съгласно чл. 416, изр. 1 от ГПК след влизане в сила на съдебното решение по чл. 422 ГПК за установяване на вземането заповедта за изпълнение влиза в сила. Въз основа на влязлата в сила заповед, която съгласно чл. 404, т. 1, предл. трето ГПК представлява изпълнително основание, удостоверяващо изпълняемо право, съдът издава изпълнителен лист и отбелязва това върху заповедта /чл. 416, изр. 2 ГПК/. Следва да се имат предвид и указанията, дадени в т. 11, б. „в.“ от Тълкувателно решение № 4/2013 год., по тълк. д. № 4/2013 год., ОСГТК, съгласно които, в производството по иска по чл. 422 ГПК е допустимо релевирането на правопогасяващи възражения, чийто ефект е настъпил както преди подаване на заявлението, така и след депозиране на заявлението и *до приключване на съдебното дирене в исковото производство*. Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, е налице възможността изпълнителното производство срещу длъжника да бъде прекратено, ако той представи един от изброените в разпоредбата документи, с който докаже, че задължението му е изпълнено.

Съотнесени към настоящия казус гореизброените разпоредби дават основание да се счете за неоснователна подадената частна жалба. Обжалваното разпореждане е постановено в рамките на заповедно производството по чл. 410 ГПК, по което първоначално е издадена заповед за изпълнение. Тъй като срещу същата е подадено възражение, е образувано производството по чл. 422 ГПК, което се е развило пред две съдебни инстанции. Окръжният съд се е произнесъл с окончателно решение, което е влязло в сила с постановяването му на 26.10.2021 год. С приключването на съдебното дирене пред въззивната инстанция е било преклудирано задължението на ПОС да съобразява правопогасяващи възражения на длъжника, вкл. плащания. Такива до момента на постановяване на решението не са направени, като представения платежен документ е генериран след постановяване на решението. С влизане в сила на въззивното решение се е реализирала предпоставката на чл. 416, изр. 1 ГПК и заповедта за изпълнение също е влязла в сила, което от своя страна е предпоставка за издаването на изпълнителен лист в полза на кредитора за признатата за дължима сума.

В рамките на заповедното производство е уредено искането за

издаване на изпълнителен лист за бъде инкорпорирано още в заявлението /чл. 410, ал. 2, изр. 2 ГПК/, поради което последващи молби за това не са необходими. Такова искане е направено в процесното заявление. Заповедният съд като е съобразил всички тези обстоятелства, в съответствие със задължението си по чл. 416, изр. 2 ГПК е разпоредил издаване на изпълнителен лист. Последното разпореждане не е в противоречие със соченото Разпореждане № 1956/02.11.2021 год., което е имало за цел да проучи становището на насрещната страна по молбата на ищцата. Доколкото доказателства взетото становище от ЕВН не са приложени към настоящата жалба, то следва да се вземе предвид отговорът по настоящото дело, с който се отрича да има постъпило плащане по сметките на кредитора. Предвид законосъобразността на разпореждането за издаване на изпълнителен лист, защитата на длъжника, в този случай следва да се реализира в рамките на изпълнителното производство, в рамките на което съгласно чл. 433, ал. 1, изр. 1 от ГПК длъжникът може да релевира възражението си за плащане.

Изложеното обосновава неоснователността на жалбата, която следва да бъде оставена без уважения, а обжалваното разпореждане потвърдено като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на спора, направеното искане за спиране на изпълнително производство по образуваното изпълнително дело №20218210402040 по описа на ЧСИ Петко Илиев се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

На въззиваемата страна се дължат разноси, който съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК се определят от съда, като предвид фактическата и правна сложност на делото същите се определят в минималния размер по Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно в размер на 50.00 лв.

Съгласно гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане за издаване на изпълнителен лист, постановено по ч.гр.д. № 5161/2019 год. по описа на Районен съд – Пловдив, XII граждански състав.

Оставя без уважение искането за спиране на изпълнително производство по образуваното изпълнително дело №20218210402040 по описа на ЧСИ Петко Илиев

ОСЪЖДА А. И. И., ЕГН *****, с адрес: гр. П, бул. „Б“ №, ет., ап. да заплати на „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД, ЕИК 115016602, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Христо Г. Данов“ № 37, представляван от законните представители Ж. П. С. и С. Г. С., чрез юрк. П. П., сумата от 50.00 лв. /петдесет лева/ представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____